

Programa

CATALÀ NIVELL C1

Suficiència Semipresencial (C1)

1. Nivell C1

El nivell C1 és el penúltim que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). Els nivells C1 i C2 defineixen els usuaris experimentats de la llengua. El nivell C1 (*suficiència* en la terminologia habitual en català; *effective operational proficiency* en anglès) comporta un domini efectiu de la llengua i representa un nivell avançat de competència, adequat per a tasques ja complexes de treball i estudi.

2. Nivell C1 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix el nivell C1 en un sol curs.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. El nivell C1 s'ofereix en la modalitat semipresencial, fent servir el material Parla.Cat.

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell C1

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell C1 els aprenents han de poder fer el següent: han de poder...; han de poder... El perfil general de qui aconsegueix un nivell C1 complet és el següent:

Programa

Perfil de qui assoleix un nivell C1

La persona que ha assolit un nivell C1 es caracteritza per poder comprendre per escrit i oralment discursos extensos, diversos, complexos i abstractes de la vida social, professional i acadèmica. Pot comprendre també discursos no relacionats directament amb la seva especialitat, o no construïts impecablement.

Pel que fa a la comprensió lectora, entén, per exemple, tot tipus de correspondència i instruccions o articles, consultant, si li cal, algun mot al diccionari o tornant a llegir els passatges més difícils del text. Pel que fa a la comprensió oral, pot seguir fàcilment interaccions entre interlocutors nadius i comprendre sense gaire esforç conferències o debats. Pot comprendre, a més, actituds o referències implícites dels seus interlocutors i expressions idiomàtiques, i ho pot fer també en condicions acústiques no òptimes. Pot haver de confirmar algun detall en les interaccions, sobretot si l'accent no li és familiar.

Pel que fa a l'expressió, la persona que ha assolit un nivell C1 es pot comunicar de manera fluida i espontània, amb flexibilitat i eficàcia, sense haver de cercar de manera gaire evident les paraules i amb un ampli repertori lingüístic que li permet expressar clarament i sense restriccions el que vol dir. Només un tema conceptualment difícil pot fer que el seu discurs esdevingui menys fluid. Aquesta persona demostra un bon control del lèxic i capacitat de fer servir circumloquis per superar les llacunes que li poden sorgir en expressar-se. Té, també, capacitat de seleccionar expressions adequades dins les funcions lingüístiques apropiades a la situació comunicativa i pot utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, al·lusius i humorístics.

En expressar-se oralment, qui té assolit un nivell C1 pot reeixir en en contextos formals i informals. Pot sostenir fàcilment, per exemple, discussions animades i pot argumentar la seva posició ideològica formalment de manera convincent, responent oportunament a les preguntes i comentaris dels interlocutors, així com als contraarguments.

En expressar-se per escrit, aquesta persona pot construir textos clars i ben estructurats i desenvolupar el seu punt de vista. Pot escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, i subratllar-ne els aspectes que considera més importants. Pot seleccionar, també, l'estil apropiat en funció del lector a qui van adreçats els seus textos. I pot escriure textos descriptius i de ficció clars, detallats,

Programa

amb un estil segur, personal i natural apropiat al lector a qui van adreçats. Pot fer, a més, descripcions o narracions elaborades integrant-hi temes secundaris, desenvolupant punts determinats i acabant amb una conclusió apropiada

La persona que ha assolit un nivell C1 es caracteritza també per mantenir constantment un grau elevat de correcció gramatical i per mostrar errors escassos i difícils de detectar. Els seus usos ortogràfics són correctes, amb excepció d'alguns errors esporàdics. Pel que fa al lèxic, d'altra banda, pot produir petits errors de vocabulari en expressar-se, que no són, però, significatius. Pot fer servir, a més, un discurs en què siguin paleses les estructures d'organització i de cohesió.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell C1 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent pot comprendre discursos llargs, encara que no estiguin ben estructurats i que les relacions només siguin implícites i no estiguin assenyalades explícitament. Pot comprendre programes de televisió i pel·lícules sense gaire esforç.

Comprensió lectora

L'aprenent pot comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i puc apreciar-ne les diferències d'estil. Pot comprendre articles d'especialitat i instruccions tècniques llargues, encara que no tinguin relació amb el seu camp d'especialitat.

Expressió oral

L'aprenent pot presentar descripcions clares i detallades sobre temes complexos que inclouen altres temes, desenvolupar alguns punts concrets i arribar a una conclusió apropiada.

Expressió escrita

L'aprenent es pot expressar mitjançant textos clars i ben estructurats, i desenvolupar el seu punt de vista amb una certa extensió. Pot escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, i subratllar-ne els aspectes que considera més importants. Pot seleccionar l'estil apropiat en funció del lector a qui van adreçats els seus textos.

Interacció oral

L'aprenent es pot expressar espontàniament i amb fluïdesa sense haver de buscar

Programa

gaire les paraules. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals. Pot formular, de manera precisa, idees i opinions i relacionar hàbilment la seva contribució al discurs amb la dels altres interlocutors.

7. Competència lingüística comunicativa del nivell C1

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell són les següents:

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

- L'oració: concepte d'oració simple i composta (coordinades, juxtaposades i subordinades) ; estructures *oracionals (construccions personals i impersonals, actives i passives, interrogatives indirectes); tipus d'oracions subordinades substantives, adjectives i adverbials.*
- Determinants i quantificadors: casos especials de l'article i l'apòstrof (*al UGT, l'ADN, la una, la ira*) o de l'article i la contracció (*per l'horitzó*), partitius (*mig, mitja, mitjos, mitges/ mitjà, mitjana, mitjans, mitjanes*), quantitativs variables i invariables (*bastant, gaire, prou, massa, força*) i indefinits (*cadascú, tot, tothom, tal, mateix, cadascú*).
- El substantiu: flexió de gènere i nombre i casos especials (*els afores, una anàlisi; sofà/sofàs; llapis, ritus*).
- L'adjectiu: col·locació respecte al nom i casos amb dificultat (*pobre/ -a, comú/ -una*).
- El verb: distingir transitius i intransitius, personals i impersonals; usos dels modes i els temps verbals (*et vaig dir que ho faria; era un noi que havia estudiat amb mi*) i correlació en les oracions compostes condicionals, usos dels verbs *ser i estar*; perífrasis verbals; irregularitats de la 2a conjugació (ortogràfiques i morfològiques), que presenten interferència amb el paradigma de la 3a conjugació (*admetre, difondre*) i verbs amb formes velaritzades; irregularitats de la 3a conjugació (ortogràfiques i morfològiques); participis (irregulars i concordança) i gerundis (irregulars i usos).
- L'adverbi: de lloc, de temps, de manera, de quantitat, d'afirmació (*per descomptat*), de negació (*enlloc*), de dubte (*potser*).

Programa

- Els pronoms: usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitius; els pronoms febles (col·locació, ús de l'apòstrof, combinacions binàries, combinacions impossibles i errors més comuns).
- Els pronoms relatius: concepte, tipus i funció sintàctica (*que, qui, què, qual, on, article + que, la qual cosa, cosa que*); pleonasmes més habituals.
- Les preposicions: simples i compostes (*a, en, amb, cap a, com a*), procedents d'adverbis (*dalt de, enmig de*), participis i gerundis (*no obstant, llevat de*), locucions prepositives (*a causa de, per mitjà de*), ús de les preposicions (*a, en, per, per a*), canvi i caiguda, ús incorrecte d'algunes preposicions i locucions prepositives (*quant a, arran de*).
- Les conjuncions: de coordinació (*tanmateix, no obstant això*) i de subordinació (*tan aviat com, perquè*).

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- La síl·laba: concepte i divisió (diftong, triftong, hiat i separació de dígrafs), distinció de les síl·labes tònica i àtona.
- Vocals: ortografia de les vocals àtones i tòniques (accentuació, distinció de les obertes i tancades, l'accent diacrític, la dièresi).
- Consonants: ortografia (*b/v*, oclusives, *s* sorda i *s* sonora, fricatives i africades, vibrants, nasals, laterals i la *h*).
- Convencions gràfiques (abreviatures, majúscules i minúscules, topònims amb article, formes de tractament).
- Puntuació: la coma (ús en oracions adjectives i supressions verbals, inversions de l'ordre lògic, pleonasmes, contactes amb conjuncions i casos d'ambigüitat), el punt i coma, el guió, els dos punts i les cometes (marques del discurs directe o indirecte).

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Elements lèxics

- Derivació: prefixos (*asimètric, innat, desintoxicació, exmarit*), infixos (*rajolí, llargarut*) i sufixos (*peuarro, pixum eixam, arbratge*); pseudoderivats (*curvatura, automòbil, dèbit*).
- Mots compostos: ús del guionet amb numerals (*dos-cents vuitanta-tres*), amb el nom d'un punt cardinal (*nord-americà*), repetitius (*xino-xano*), per coincidència de vocal + *r, s* o *x* (*penya-segat, escura-xemeneies*), el primer element porta accent (*pèl-roig*), formats amb prefixos (*audiovisual, hispanoamericà, socioeconòmic*).
- Sinonímia i antonímia (*nan/menut, gasiu/avar, empresonar, alliberar*), polisèmia i homonímia (*cap, pols, pop, bena/vena*)

Programa

- Locucions (*a mitjan, atès que/ ja que, d'ara endavant, com és aviat millor*).
- Frases fetes: amb els verbs *anar, fer, tenir, ser*; per noms (*ballar pel cap, venir d'un pèl*)
- Barbarismes (*renda/renta, dada/data, tassa, taxa*) i problemes lèxics (*mida/mesura, soterrani/subterrani, tauler/taulell*).

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

- Sistema vocàlic: percepció i producció de les vocals àtones i tòniques de les principals varietats geogràfiques.
- Sistema consonàntic: percepció i producció, relació amb l'ortografia (*b/v, oclusives, s sorda i s sonora, fricatives i africades, vibrants, nasals, laterals i la h*).
- Accent, ritme i entonació i patrons tonals de l'oració.
- Alteracions dels sons: emmudiments.

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

- Recursos lingüístics associats al registre: tema (llenguatge general o més especialitzat), tipus de canal (oral o escrit); apreciació dels canvis de registre (formal, informal, neutre, col·loquial); intencionalitat; reconeixement i ús d'un ampli repertori d'expressions idiomàtiques (frases fetes, humorístiques, al·lusives i relatives a les emocions).

Competències pragmàtiques

- Discursiva: planificació (delimitar el propòsit, ajustar-se a la situació i al destinatari, adoptar el nivell de formalitat), organització (descripcions o narracions elaborades integrant-hi subtemes, desenvolupant aspectes concrets i acabant amb una conclusió apropiada), mecanismes de coherència i cohesió del text (pronominalització, connectors, puntuació, concordances i relacions semàntiques) .
- Funcional: presentar actes públics i conferenciants i autopresentar-se en situacions formals; narrar anècdotes i esdeveniments (participació en congressos i jornades, resum de projectes d'investigació); donar instruccions de certa complexitat i explicacions de caràcter didàctic; fer intervencions en debats, assemblees o altres actes; sintetitzar la informació d'un text en un resum (entendre el sentit general d'un text, trobar la idea principal del text i de cada paràgraf i fer-ne un resum amb paraules pròpies).

Programa

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluïda i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s'enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

Programa

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.